

med en ny indirekte Skat, en Skatteforhøjelse for Øllet, baade for det mildere, det stærkere og det allerstærkeste Øl, en Forhøjelse af en saadan Art, at jeg mener, at denne Skatteforhøjelse gaar saa vidt, at den i Virkeligheden rammer en Industri og rammer et legitimt Forbrug her i Landet paa en utilladelig Maade. Jeg ved godt, at der er dem i Udvalget og dem her i Salen sikkert ogsaa, for hvem dette, at Restriktionernes Ophævelse led-sages af en Skatteforhøjelse, navnlig for det stærkere og det stærkeste Øl, er en formildende eller anbefalende Omstændighed. Det kunde jeg forstaa fra et Afholds- eller Forbudsstandpunkt, hvis denne nye Skat var blevet saa høj, at den nærmede sig det prohibitive. Men derom er der jo ikke Tale. Et æret Medlem i Udvalget har antydet en meget stærk Forhøjelse paa 60—70 Kr. pr. hl. Om den alligevel vilde være saa høj, at den nærmede sig det prohibitive, kan der vel diskuteres om. Men noget saadant foreligger ikke her. Her er ikke Tale om Toldforhøjelse af en saadan Art, at den kan virke prohibitivt. Formaålet med disse Skatters Forhøjelse er udelukkende at give 5 Mill. Kr. i Statskassen, og dette Formaal vil kun blive fyldestgjort, hvis Ølforbruget ikke gaar væsentlig ned.

Jeg sagde ved første Behandling, at hele denne Tanke var egentlig kommet op eller ind i disse Overvejelser, der nu har ført til dette Resultat, gennem en Antydning i Fjor fra en af Direktørerne fra et af vore store Bryggerier om, at hævede man Restriktionerne, kunde han tænke sig — han vilde i alt Fald ikke være ubehageligt berørt derved —, at man lagde en særlig høj Skat paa det egentlige Luksusøl. Noget saadant, sagde jeg den Gang, og det sagde jeg ved første Behandling, kunde være overvejet; det var blevet en virkelig Luksusskat, en høj Skat paa det, man kalder Østersporter. Men det er der jo ikke Tale om her. Her er Tale om en meget betydelig Skatteforhøjelse paa alt Øl, ogsaa paa ret let Øl og paa det gamle Lagerøl, og det i en saadan Grad, at gaar denne Skatteforhøjelse igennem, vil det, som jeg antydede ved første Behandling, og som jeg nu skal bilægge her med Tal, bevirke, at Skatten paa hver Alkoholprocent i Øllet bliver betydelig højere end Skatten paa hver Procent Alkohol i indførte hede Vine. Jeg tillod mig i Fjor, da vi havde Brændevinsskatten til første Behandling, at vise dette, hvad der efter min Mening i høj

Grad begrundede den Nedsættelse af Brændevinsskatten, der fandt Sted.

Jeg hævdede ved første Behandling og gentager det her, at efter min Mening bør der være et vist Forhold mellem Skatten paa den indenlandske og den udenlandske Produktion. Det vil være umuligt at føre Afholds- og Ædruelighedsargumenter i Marken for en saa forhøjet Ølskat, som her er foreslaaet, hvis man samtidig tillader fri Indførsel af en Drik, der beskattes betydeligt lavere pr. Alkoholprocent, og hvis Udbredelse de fleste sikkert vilde mene — bortset fra det rent nationale meningsløse i at indføre fremmede Varer, naar vi selv kan lave dem — paa ingen Maade fremmer Ædrueligheden, men tværtimod giver Drikkeriet en værre Form og en større Udbredelse end den ned-arvede Drikkemaade, der har haft en vis stigende Tendens gennem Menneskealdre til at gaa fra de stærkere over til svagere Drikke, fra Brændevin over til Øl og fra Lagerøl over til Pilsner. Det har i Virkeligheden været en Kulturtendens.

Hvis dette Forslag, der altsaa ikke formelt, men reelt er knyttet sammen med det andet, bliver gennemført, vil Forholdet, efter hvad der er mig meddelt fra sagskyndig Side, være følgende: Paa indførte hede Vine med en Alkoholprocent af 23 er Skatten 115 Ø. pr. Liter, det vil sige en Skat af ca. 5 Ø. for hver Liter Alkohol. Men hvis denne Ølbeskatning gaar igennem, vil Skatten for Pilsnerøllet, det lettere Øl, blive 21 Kr., det vil blive en Skat af 6 Ø. pr. Alkoholprocent mod 5 Ø. for Portvin. Skatten paa Lagerøl, der da kommer til at beskattes med 30 Kr. pr. hl, vil betyde 7½ Ø. pr. Alkoholprocent; og endelig bliver Skatten paa det stærkeste Øl, Porterens og dermed beslægtet Øl, 40 Kr. pr. hl, det vil sige 8 Ø. pr. Alkoholprocent. Heri er der intet Forhold. Der er intet Forhold i, at en indført og vist i mange Henseender, i hvert Fald hvis den vinder mere almindelig Udbredelse, uheldig Drik skal beskattes med kun 5 Ø., medens det hjemlige Produkt selv i en saa forholdsvis let Form som Pilsner skal beskattes med 6 Ø. og Lagerøl med 7,5 Ø. — saa fik det endda være, at Porterens blev beskattet med 8 Ø. Det finder vi et ganske uforholdsmæssigt; der er intet Forhold, ingen Metode, intet System deri.

Overfor denne min Argumentation udtalte Finansministeren ved Sagens første Behandling, at jeg maatte vel erindre, at vi stod ikke frit overfor Udlandet. Naar vi ikke beskatter den indførte hede Vin,